

проті у спілкуванні - як і всі талановиті люди, які захоплені своєю справою, закохані в неї.

Коротко про фільм. Він вийшов на екрани в травні 1990-го і тривав близько 80 хвилин, мав близько 2500 метрів так званої корисної плівки, 700 метрів вже було відзнято. До речі, на нашу місцевість пішло близько 300 метрів. Картина буде доволі коштовною, оскільки її вартість приблизно склала 700 тисяч карбованців.

На превеликий жаль, стрічка фільму "Конотопська відьма" жодного разу не вийшла на екранах СРСР, хоча планувалося, що в травні 1990 року її можна буде проглянути. Фільм було вивезено за кордон.

Керівник: Завалій Л.П.

СТОГНУШКОН.

УКРАЇНСЬКА ВИШИВАНКА ЯК ДЕКОРАТИВНЕ МИСТЕЦТВО КОНОТОПЩИНИ

Мета роботи: дослідити історію української вишиванки як декоративного мистецтва на Конотопщині.

Вважається, що основне призначення вишивки - прикрашання одягу та інтер'єрно-обрядових тканин. Однак насправді вишивка несла й несе більш окультний характер, а саме: вишивка має велике значення для поганського світу наших предків. Вишивки - це, в першу чергу, обереги від усього поганого - блискавки, бездітності, неврожайності, нещастя. Кожен колір, фігура має своє значення, ауру, енергетику. Вишивали головні убори - очіпки, намітки, хустини, а також сорочки, кожухи, свитки, корсетки, кептарі, спідниці, рушники, скатертини тощо. Вишивальними матеріалами були тканини домашнього й фабричного виготовлення (вовняні, льняні, полотняні, перкаль, коленкор, батист, китайка, шовк, кумач тощо). Для гаптування використовували ручно-прядені й фабричні нитки: заполоч, біль, гарус, шовк тощо; металічні золоті й срібні нитки, корали, перли, коштовне каміння, бісер; металеві пластинки - лелітки, гудзики, намистинки, блискітки, сап'янові стрічки, монети тощо.

Представляю вам вишивки моєї бабусі Ганни, нині вона проживає в селищі Прафіївка Чернігівської області в щасливому шлюбі понад 30 років, вона має 2 дітей, 2 онуків і маленьку правнучку. Вишивати вона почала з самого дитинства і, не дивлячись на свій вік, 75 років, продовжує і зараз. Вишиваючи, вона вкладає всю душу і серце в цю кропітку роботу, даруючи своїм рідним разом з вишиваними рушниками, подушками, сорочками любов, ніжність і теплоту рідного дому.

Символіка вишитих орнаментів моєї бабусі Ганни. Окраса хлібної ниви - волошка. Чарівна, синя, як небо, квіточка - вказує на постійний зв'язок з небом.

І так на вишиванках, серед маків, житніх колосків, ромашок, дзвоників гордо синіють чарівні волошки, символізуючи спокій, вірність, стабільність.

Ніжно-блакитна з яскраво жовтою, золотою серединкою, незабудка - окраса весняної природи. Букет незабудки чудесно гарний. Коли двоє закоханих розлучаються, то на прощання дарують один одному незабудку - мовчазний символ пам'яті й вірності, яку, за легендою, називають "Не забудь мене".

Символіка мережки "хміль" означає: розквіт, любов, розвиток, в основному це - весільна символіка. У народній пісні співається, що "витися" для хлопця означає бути готовим до одруження, а для дівчини заміж іти.

Маки в українських піснях - символ краси й молодості, а ще - символ сну. З давніх-давен на Україні святили мак і обсівали людей і худобу, бо вірили, що мак має чарівну силу, яка захищає від усякого зла. Ніжна трепетна квітка несе в собі незнищену пам'ять народу. Дівчата, в сім'ї яких був загиблий, з любов'ю й сумом вишивали узор маку на сорочках, а на голови клали віночки з семи маків, присягаючи цим зберегти й продовжити свій рід.

Крім квітів, зілля і дерев, особливо багата на українських вишивках символіка птахів.

Залежно від нагоди, із приводу якої був вишитий рушник, різні птахи виспівують відповідний зміст. Так, соловейко й зозуля, вишиті найчастіше на дівочих рушниках, сидять на гілці калини й немов співають: "Соловейко щечече, собі пару кличе", а про вишиту зозулю співають: "До осені дівці да гулять, гулять". На весільних рушниках дуже часто "розсідають" пави жар-птиці, які несуть в собі сонячну енергію, і тому символізують теплоту сімейного життя. Вишиті на рушниках соколи, голуби і півні, звернені один до одного голівками з ягідкою калини в дзьобику, зображені в основі дерева-знаку нової сім'ї - символізують шлюбну пару. Серед мотивів птахів є й вірна супутниця людської оселі - ластівка, яка завжди приносить добру вістку. Згідно з філософським розумінням минулого, сучасного й майбутнього, птахи, розташовані при корені дерева, середині стовбура та віття з обох сторін, то символи незнищимого дерева - роду.

Як висновок до всього сказаного, хотілося б додати: українська вишивка - це справжній скарб нашого народу, тому дуже важливо, щоб вона не була забута та загублена в часі.

Керівник: Завалій Л.П.